Escut de Nassau - Nissaga - Nassau-Wittgenstein

Autor:
Data de publicació: 12-09-2021

Escut de Nassau
Cresta1631Guillem d'Orange

Wikipedia, l'enciclopèdia lliure

Comtat de Nassau

L'escut de Nassau és utilitzat pels membres de la família. Nassau. L'escut d'armes de Nassau s'utilitza com a escut tribal per als holandesos i luxemburguesos. família reial. L'escut d'armes és conegut pels historiadors des del segle XII.

Història de l'escut nissaga
El 1120 es va construir Rupert IComte de Laurenburg, el Castell de Nassau. El 1193 el seu fill (possiblement també: nét) Walram I Comte de Nassau. El seu fill Enric el Ric va ser el pare, entre d'altres. Walram II dins Otto:

Rupert Iva ser el (gran)pare de:

Walram I va ser el pare de:

Enric el Ric va ser el pare, entre d'altres.

Walram II dins
Otto

veure també el Llista de governants de Nassau

Els comtes de Laurenburg ja portaven un lleó d'or dretà en un camp (blau).[1] El segell més antic conegut de Nassau és de Walram I el 1198.[2] Aquest segell, i també el del seu fill Henry el 1220 encara no estava envoltada de blocs.[2] El 1246 es va dir el mateix. Henry amb els cubs d'or,[2] quan el nombre encara no estava fixat fins al 1785[1] (vegeu més avall).

Escut de la línia de Walram

Escut de la línia otoniana

Els seus dos fills, Walram II dins OttoVa dividir la propietat de Nassau el 1255. Walram va aconseguir l'àrea al sud de Lahn i Otó l'àrea al nord del Lahn. Des de llavors han estat els progenitors de la línia walramiana i, respectivament, otonsa, que inicialment portaven el mateix escut d'armes. El 1353 la línia Walram va ser donada per la gràfic palatí Ruprecht I la dreta una altra cresta per entrar.[1][2] Aquest rètol de casc consistia en dues banyes de búfal o bou d'atzur amb cada 3 cubs daurats l'un sobre l'altre, amb un lleó daurat dempeus, assegut i coronat en vermell pel mig. La línia Ottose portava com a casc un "vol" (= ala) de negre carregat amb un feix oblic corbat de plata amb tres fulles de til·ler amb la tija de verd.

En els anys 1783 i 1785, ambdues línies estableixen en una sèrie de tractats que el lleó d'or va rebre llengua vermella, corona i ungles, i que hi ha cubs d'or al seu voltant en una divisió 2-2-2-1.[1]

Línia Walram
En una de les branques laterals (Joan II de Nassau-Saarbrücken i els seus descendents) es van convertir a partir de 1450 (extinta el 1574) en l'escut d'armes nissaga de Nassau ajustat: el lleó de l'escut d'armes portava una corona vermella.[2] Aquesta corona vermella també es va produir en altres branques al llarg dels segles.

El 1653 va canviar Gustau Adolf de Nassau-Saarbrücken (la segona branca Saarbrücken) són el braç nissaga de Nassau donant al lleó una corona daurada i llengua vermella i ungles.

Línia ottosa
Durant molt de temps, la línia Otto va continuar portant l'escut nissaga original amb lleó daurat en un camp d'atzur amb cubs daurats, i des de 1785 la llengua vermella, la corona i les ungles. El 1815 va canviar El rei Guillem I aquest escut d'armes donant al lleó una corona daurada, i (a la GeneraliteitsleeuwUna espasa a la mà dreta i un feix de fletxes, amb punts daurats i una cinta daurada al seu voltant, a la mà esquerra. Va equiparar aquesta arma amb la Escut del Regne dels Països Baixos.[2]

El 1907 enganxa Koningin Wilhelmina aquest escut d'armes (tant per al sexe com per a la terra): la corona del lleó es va definir amb 3 fulles i 2 puntes de perla, les fletxes estaven en el número 7.[2]

Descripció de l'escut de Nassau
En resum, la descripció de l'escut nissaga de Nassau és la següent:

Un lleó d'or de dretes en un atzur camp (blau) ja per l'ascendència al segle xii[1]
El camp està esquitxat de cubs d'or - des de 1246[2]
Els cubs estan disposats: 2-2-2-1 - des de 1785[2]
El lleó té una llengua, una corona i ungles de quilla (vermell) des de 1785[2]

Línia Walram

Com a casc signen dues banyes de búfal o bou d'atzur amb cada 3 cubs daurats l'un sobre l'altre, amb entre ells una posició, assegut i quilla (vermell) coronat, lleó daurat des de 1353[1][2]

Línia ottosa

Com a casc marca un "vol" (= ala) de sabre (negre) carregat amb una barra corbada de plata amb 3 fulles de til·ler amb la tija de sinople (verd)[2]
El lleó té una espasa a la mà dreta i un feix de fletxes a la mà esquerra, amb punts daurats i una cinta daurada al seu voltant, des de 1815.[2]
La corona del lleó té 3 llençols i 2 puntes de perla, de 1907.[2]
El lleó sosté 7 fletxes (com es descriu) - des de 1907[2]

Branca de Walram
Escut del rei romà de 1292 a 1298

Anterior

Stamwapen

Adolf I de Nassau (1250-1298)

Proper

Escut de Nassau-Saarbrücken de 1381 a 1572

Anterior

Nassau-Saarbrücken 1381

Comtat de Saarbrücken

Comtat Mehrenberg

Proper

Després de l'extinció dels comtes de Mehrenberg el 1328, les seves possessions es van unir al comtat de Nassau. El 1381 l'important comtat de Saarbrücken va ser adquirit per matrimoni. Aquest comtat va ser a partir d'ara la possessió més important dels comtes.

Escut de Nassau-Saarbrücken de 1572 a 1656

Anterior

Nassau-Saarbrücken 1572

Comtat de Meurs

Graafschap Saarwerden

Glòria Lahr

Glòria Mahlberg

Proper

La successió dels comtes de Meurs-Saarwerden no va anar bé. Aquestes tombes provenien d'una branca dels comtes de Meurs i no estaven en possessió del comtat. La inclusió de l'escut d'armes de Mörs, per tant, no tenia cap importància política. El comtat de Saarwerden va ser inicialment annexionat pel Ducat de Lorena, però finalment va ser transferit a Nassau-Weilburg el 1629. El senyoriu de Lahr-Mahlberg, que també formava part d'aquesta herència, va arribar només parcialment a Nassau: Mahlberg va arribar al marcgraviat de Baden i Lahr a Nassau.

Escut de Nassau-Saarbrücken de 1656 a 1806

Anterior

Nassau-Saarbrücken 1656

Comtat de Weilnau

Proper

El canvi d'arma no va ser causat per noves adquisicions. L'escut d'armes de Mehrenberg ja s'utilitzava abans de 1572 i el comtat de Weilnau ja havia estat comprat el 1405. Els comtes de Weilnau estaven relacionats amb la Comtes de Diez I això es reflecteix en les seves armes. Weilnau porta l'escut d'armes de Diez amb colors intercanviats.

Escut del Duc de Dillingen

Anterior

Nassau-Saarbrücken-Dillingen

Duc de Dillingen

Proper

Gebre Lluís de Nassau-Saarbrücken després de la mort de la seva primera esposa casada amb una dama d'espera, Katharina Kest. Des de 1784 ostenta el títol de Reichsgravess d'Ottweiler. El 1789 Lluís va comprar el senyoriu de Dillingen per a ella. Lluís XVI va elevar el senyoriu al ducat a petició seva, després de la qual cosa Margarida va assumir el títol francès de duquessa de Dillingen. Els fills d'aquesta unió també tenien el títol de duc o duquessa de Dillingen.

Escut del ducat nassau (1806-1866)

Anterior

Ducat nassau

Escut del cor

Elector de Trèveris

Elector Palatí

Comtat sayn

Electorat de Colònia

Comtat de Königstein

Comtat de Diez

Comtat de Weilnau

Comtat de Katzenelnbogen

Martellstein vescomtat

Graafschap Merenberg

Limburg de glòria

Glòria Idstein

Comtat de Wittgenstein

Glòria Homburg

Glòria Freusberg

Proper

El 1797, la riba esquerra del Rin va ser annexionada a França, fent que els comtats de Saarbrücken i Saarwerden es perdessin. Aquests camps van desaparèixer de l'escut d'armes. El 1799 el comtat Sayn-Hachenburg Heretat, després de la qual cosa es van introduir els títols i armes corresponents: comte de Sayn, comte de Wittgenstein, senyor d'Homburg i senyor de Freusberg. No obstant això, Wittgenstein i Homburg van romandre en possessió dels comtes de Sayn-Witgenstein. El 1803, la composició de la zona va canviar a causa de la Reichsdeputationshauptschluss radical. El senyoriu de Lahr va ser cedit a l'Electorat de Baden i l'àrea es va ampliar amb parts dels antics electorats trier, Palatinat i Colònia. Es van inventar títols i armes: senyor de Limburg i vescomte de Hammerstein per a les àrees que provenien de l'Electorat de Trèveris. El comtat de Königstein provenia de l'Electorat de Magúncia. Quan es va fundar la Lliga del Rin el 1806, el Príncep de Nassau va ser elevat a duc i es van afegir els territoris i armes del príncep d'Orange expulsat: els comtats de Katzenelnbogen i Diez. El Congrés de Viena va canviar poc a la composició. Els territoris del Príncep d'Orange van ser retornats, però més tard parcialment annexionats a Nassau a canvi del Gran Ducat de

Luxemburg. Després de la guerra de 1866, el Ducat de Nassau va ser annexionat al Regne de Prússia.

Gran Ducat de Luxemburg de 1815 a 1890

Guillem I (1815-1840)
Guillem II (1840-1849)
Guillem III (1849-1890)

Gran Ducat de Luxemburg de 1890 a 1898

Adolf de Luxemburg (1890-1898)

Gran Ducat de Luxemburg des de 1898

Anterior

Escut mitjà (1898-2000)

Arma gran (1898-2000)

Gran arma (completa) (1898-2000)

Arma petita (2001-actualitat)

Escut mitjà (2001-actualitat)

Gran arma (2001-actualitat)

Joan de Luxemburg (1921-2000)

Joan de Luxemburg des de 1953

Josep Carlota de Bèlgica (1927-2005)

Proper

Després que la branca d'Otó s'extingís el 1890 amb el rei Guillem III en una línia masculina, l'antic duc de Nassau es va convertir en Gran Duc de Luxemburg. L'arma que anaven a portar llebre de tornada a les armes des d'abans de 1789. Completament nou és l'escut d'armes del comtat de Vianden, que havia estat portat per la branca d'Otó durant molt de temps. Del 29 de juliol de 1898 al 2000, es van utilitzar armes en què el primer trimestre va ser Nassau. Una esmena va ser introduïda el 23 de febrer de 2001. El primer quart d'hora ara amb Luxemburg, el titular de l'escut dret va aconseguir una cua extra i banderes de Luxemburg, el gran escut d'armes completament nou, sense els quarters de Sayn, Diez, Weilnau, etc.[3]

Sou a temps de l'operació bp.

Anunci de BP Espanya

Veure més

Branca d'Otó
Les referències als braços de sota es poden trobar a la referència a la nota a peu de pàgina.[4]

Escut de Nassau-Dillenburg de 1420

Anterior

Nassau-Dillenburg (1420)

Comtat de Vianden

Proper

El 1420 els comtes de Nassau van heretar el comtat de Vianden. Encara que aquest comtat no era independent, però era part del Ducat de Luxemburg, el títol i l'escut d'armes eren importants. L'escut d'armes era similar al del Ducat. Lorena inferiorVa ser dirigida pels ducs de Brabant.

Escut de Nassau-Dillenburg de 1493

Anterior

Nassau-Dillenburg (1493)

Comtat Dietz

Proper

Després de l'extinció dels comtes de Diez, es va produir una prolongada batalla d'herència, en la qual Nassau va aconseguir adquirir part del comtat. També el Gravacions de Hessen Va incloure a Diez en la seva arma. Al final, Nassau roman en possessió d'una part del comtat, mentre que l'altra part recau en l'Electorat de Trèveris.

Escut de Nassau-Dillenburg de 1559

Anterior

Nassau-Dillenburg (1559-1739)

Comtat de Katzenelnbogen

Henriette d'Oultremont de Wégimont

Proper

En la batalla d'herència que va esclatar després de l'extinció dels comtes de Katzenelnbogen el 1479 i que va continuar durant dècades, Nassau va patir una pèrdua sensible. El comtat pertanyia íntegrament al landgraviat de Hessen. Nassau només tenia dret a portar el títol i l'escut d'armes.

Escut d'Orange-Nassau de 1530

Anterior

Nassau-Chalon

Caló taronja

Principat d'Orange

Comtat de Chalon

Comtat de Ginebra

Ducat de Bretanya

Comtat de Luxemburg

Proper

René van Nassau-Breda heretat el 1530 de la seva mare Claudia de Chalon El principat d'Orange. L'escut d'armes que portaven els prínceps d'Orange consistia en els camps d'Orange, Chalon i Ginebra. L'escut d'armes de René també contenia els escuts d'armes de Bretanya i Luxemburg.

Escut d'Orange-Nassau de 1581

Anterior

Orange-Nassau (abans de 1582)

Nassau (1582-1584)

Markizaat veere

Comtat de Buren

Proper

Guillem d'Orange Va succeir al seu nebot el 1544. L'escut d'armes d'Orange-Nassau va canviar diverses vegades durant el seu regnat. El 1548 es va casar amb Anna van Buren, que havia succeït el seu pare com a comtessa el 1548. A través d'aquest matrimoni Guillem també es va convertir en comte de Buren. El 1581 Willem va obtenir el marquesat de Veere i Vlissingen. Per a aquestes dues adquisicions, l'arma es va ampliar amb petits camps.

Amb tot, l'escut d'armes de Guillem d'Orange es construeix de la següent manera.

Els quatre grans quarts, des de dalt a l'esquerra en el sentit de les agulles del rellotge:

Comtat de Nassau
Comtat de Katzenelnbogen
comtat de Diez
Comtat de Vianden

En l'escut del cor:

A dalt a l'esquerra i a baix a la dreta: calze del comtat
A dalt a la dreta i a la part inferior esquerra: Principat d'Orange
Al mig: Comtat de Ginebra

Sobre l'escut del cor: markizaat Veere
Sota l'escut del cor: Comtat de Buren

Escut d'Orange-Nassau de 1584

Escut d'armes de Felip Guillem

Després de la mort de Guillem I el 1584 va ser succeït al principat pel seu fill Felip Guillem. Portava l'arma sense escuts per Buren i Veere.

Escut d'Orange-Nassau de 1618

Anterior

Escut d'armes de Maurits

Comtat de Meurs

Ducat Saxònia

Variant com maó mirant en Edam

Proper

Philips Willem va ser succeït pel seu germanastre Maurits. Portava un escut d'armes amb el mateix disseny que el de René van Nassau-Breda. Com a nou camp va portar com a nou camp l'escut d'armes del comtat de Mörs, que havia adquirit el 1600. Al cor va col·locar l'escut d'armes de la seva mare: el Ducat de Saxònia. Maurits Ridder va ser el primer equip taronja a ser nomenat cavaller a la Orde de la Lligacama, va explicar el lligacama també al voltant del seu escut d'armes.

Escut d'Orange-Nassau de 1625

Anterior

Arma personal de Frederic Enricóór 1625

Arma personal de Frederic Enricór 1625 alternative version

Escut d'armes de Frederic Enric

Família Coligny

Proper

Aquesta és una de les formes que va prendre el príncep Frederik-Hendrik. L'ordre de Maurits també es va produir. Aquest príncep també portava al cor del seu escut d'armes l'escut de la seva mare: la família Coligny.

Escut d'Orange-Nassau de 1647

Anterior

Escut d'armes de Willem II

Una altra arma de Willem II

Proper

Guillem II portava un escut d'armes que s'assemblava molt al del seu avi Guillem I. L'escut de Veere, però, havia estat reemplaçat pel del comtat de Mörs.

Escut d'Orange-Nassau de 1689 a 1702

Anterior

Escut d'armes de Willem III Príncep d'Orange

Escut d'armes de Willem III Com a rei d'Anglaterra

La culminació del poder de la Casa d'Orange: escut d'armes de Guillem III, com a rei d'Anglaterra, Escòcia, Irlanda i França.

Proper

Després d'haver-se convertit en rei d'Anglaterra i Escòcia, l'Estadista Guillem III va portar una combinació de les armes angleses i les armes d'Orange-Nassau.

Escut d'Orange-Nassau de 1702 a 1806

Nassau d'Orange 1702-1806

Amb la mort de Guillem III, la casa d'Orange-Nassau es va extingir. L'herència va ser en part al rei de Prússia i en part als prínceps de Nassau-Diez. L'arma que anaven a portar era una simplificació de l'escut d'armes de 1647.

Escut de Nassau-Siegen (1646)

Anterior

Nassau-Siegen (línia evangèlica)

Limburg-Styrum

Comtat de Limburg

Glòria Bronckhorst

Glòria Wisch

Glòria Borculo

Nassau Siegen Dillenburg Diez

Proper

Per matrimoni el 1646 de Enric de Nassau-Siegen amb Maria Magdalena de Limburg-Stirum Va arribar el senyoriu de Wisch dins de la branca evangèlica de la casa de Nassau-Siegen. Posteriorment, l'escut d'armes complet de Limburg-Stirum va ser inclòs en l'escut d'armes de Nassau-Siegen. Wisch ja va ser adquirit de la família a través de la seva filla. Nassau-Siegen va morir el 1734.

Escut de Nassau-Siegen (1664)

Nassau-Siegen (línia evangèlica)

Frederic Lluís de Nassau-Siegen, un germà gran de Hendrik, va ser de 1664 a 1674. gebre Nassau-Siegen, comte de Katzenelnbogen, Vianden dins Deu dins baró de Beilstein.

Escut de Nassau-Dillenburg-Schaumburg (1653-1676)

Anterior

Nassau-Dillenburg-Schaumburg

Graafschap Holzapfel-Schaumburg

Camp per Holzapfel

Camp per Holzapfel

Camp per Holzapfel

Proper

El matrimoni d'Adolf de Nassau-Dillenburg amb Elisabet Carlota Melander, filla del mariscal de camp, va crear una branca de Nassau-Dillenburg. El comtat va ser creat per al mariscal de camp i les armes van ser redissenyades. En un dels camps, el lleó té l'estat major d'un mariscal. La branca va desaparegar immediatament de nou, el comtat va arribar a través de la seva filla a una branca d'Anhalt-Bernburg: Anhalt-Bernburg-Schaumburg.

Escut de Nassau-Diez de 1636

Anterior

Nassau-Ten (1636)

Graafschap Spiegelberg

Baronia Liesveld

Proper

El comte de Nassau-Diez va heretar el rijksgraafschap Spiegelberg i va comprar el baronia Liesveld. L'addició d'aquestes armes distingia els comtes de Nassau-Diez dels de Nassau-Siegen, Nassau-Dillenburg i Nassau-Hadamar i Nassau-Beilstein.

Escut de Nassau-Diez de 1640

Anterior

Nassau-Ten (1640)

Orde teutònic

Proper

Després de 1640, l'escut d'armes de l'Orde Teutònic va ser utilitzat com a escut del cor.

Escut de Nassau-Fulda (1803-1806)

Anterior

Nassau-Orange-Fulda

Principat de Fulda

Glòria Corvey

Glòria Dortmund

Comtat de Weingarten

Proper

A la Reichsdeputationshauptschluss de 1803, el Príncep d'Orange va rebre com a compensació pels territoris perduts als Països Baixos els antics principats-bisbats de Fulda i Corvey, l'antiga ciutat imperial de Dortmund i l'antiga principat de l'abadia Weingarten. El príncep d'Orange no va voler acceptar-los per raons de principi, però el seu fill el príncep hereditari ho va fer. Això va crear la situació en què Guillem V governava el principat de Nassau i el seu fill, el futur rei Guillem I, el principat de Fulda. Després de la mort de Guillem V a l'abril de 1806, els principats de Fulda i Nassau en principi passarien a estar sota un monarca, però ja al juliol de 1806 Nassau va ser ocupada per tropes franceses, després de les quals tant Nassau com Fulda es van perdre. Després de les derrotes franceses de 1813, va tenir lloc una restauració del principat de Nassau-Orange. Com que les taronges estan sent restaurades als Països Baixos, el principat de Fulda no està sent restaurat.

Escut de Nassau 1559-1631

Justí de Nassau (1559-1631)
Tinent Almirall de Zelanda

Justí de Nassau (1559 - Plom, 1631va ser l'únic fill il·legítim de Guillem d'Orange; La seva mare era la xicota d'en William. Eva Elincx.

Escut de Nassau-Zuylestein 1624-1830

Anterior

Escut de Nassau-Zuylestein

Frederic de Nassau-Zuylestein
(1624-1672)

Proper

Escut de Nassau-LaLecq 1632-1759

Anterior

Willem Adriaan I van Nassau-Odijk
(1632-1705)

La glòria del Lek

Proper

Willem Adriaan I van Nassau-Odijk Comte de Nassau i senyor d'Odijk (en nom, mai desautor) i de Kortgene 1670-1705, senyor de Zeist 1677-1705, senyor de Blikkenburg 1687-1705 també anomenat Spillebeen (La Haia(c. 1632 – 21 de setembre de 1705) era fill de Lluís de Nassau-Beverweerd Isabella comtessa de Hornes.

Escut del Regne d'Anglaterra, Irlanda i Escòcia (1689-1694)

Rei d'Irlanda i Escòcia (1689-1694)

Escut del Regne d'Anglaterra i Irlanda (1694-1702)

Anterior

Escut d'armes de Willem III Rei d'Anglaterra i Irlanda (1694-1702)

La culminació del poder de la Casa d'Orange: escut d'armes de Guillem III, com a rei d'Anglaterra, Escòcia, Irlanda i França.

Proper

Escut del Principat sobirà dels Països Baixos (1813-1815)

Països Baixos (1814-1815)

Estats Generals

Caló taronja

Nassau

Proper

Quan Guillem d'Orange va ser proclamat príncep sobirà dels Països Baixos el 1813, va començar a portar un escut d'armes que es basava en l'escut d'armes de l'antiga república dels Països Baixos: el lleó amb el feix de fletxes. Després que el Congrés de Viena uni el nou principat amb Bèlgica en un Regne Unit el 1815, l'actual Escut d'armes holandès introduït.

Escut del Rei dels Països Baixos (1815-1907)

Anterior

Escut de 1815 a 1907

Escut de 1815 a 1907

Escut d'armes membres de la casa reial 1815

Proper

Escut del Príncep d'Orange, Príncep Hereu d'Orange (1815-1907)

Anterior

Príncep d'Orange[6][7]

Príncep hereditari d'Orange[8][9]

Escut del príncep hereditari 1815-1907 (complet)

Proper

Wapen van de koning(in) der Nederlanden (1907-)

Anterior

Escut de 1907

Escut de 1907

Proper

Emma Princesa de Waldeck i Pyrmont

Anterior

Emma de Waldeck-Pyrmont

Principat de Waldeck-Pyrmont

Proper

Escut d'Enric de Mecklenburg-Schwerin i Wilhelmina

Anterior

Escut d'armes Nassau

Escut d'armes de Mecklenburg
Stierkop

Escut del comtat de Schwerin

Escut
de Rostock Gryffindor

Escut del príncep Henry (1901-1907)

Escut del Príncep Hendrik (1907-1934)

Wilhelmina dels Països Baixos

Proper

Escut de Juliana dels Països Baixos

Anterior

Escut d'armes Nassau

Principat d'Orange

Mecklenburg

Princesa de l'escut d'armes Juliana

Proper

Escut de Bernhard de Lippe-Biesterfeld

Anterior

Escut d'armes Nassau

Escut d'armes Lippe

Wapen Schwalenberg

Príncep escut d'armes Bernhard

Escut complet del príncep Bernhard

Proper

Escut de Beatriu dels Països Baixos

Anterior

Escut d'armes Nassau

Principat d'Orange

Llavi

Escut de
la princesa Beatriu i les seves germanes 1938-1980, 2013-present

Willem-Alexander fins al 2013
Johan-Friso fins al 2005, i Constantijn

Proper

Després del seu matrimoni el 2005, el príncep Friso ja no és membre de la família reial i ja no és príncep dels Països Baixos. Per a això, també s'ha adaptat el seu escut d'armes i el seu cognom. Veure la pàgina per a tots dos Van Oranje-Nassau van Amsberg.

Escut de Claus van Amsberg

Anterior

Escut d'armes Nassau

Escut d'Amsberg

Príncep escut d'armes Claus

Gran arma

Proper

Escut d'Irene de Lippe-Biesterfeld

Anterior

Escut d'armes Nassau

Principat d'Orange

Llavi

Princesa de l'escut d'armes Irene

Proper

Escut de Margriet der Nederlanden

Anterior

Escut d'armes de Margarida

Escut d'armes de Pieter van Vollenhoven

Escut d'Oranje-Nassau van Vollenhoven

Proper

Escut de Willem-Alexander dels Països Baixos

Anterior

Willem-Alexander (per succeir com a rei, 2013)

Proverbi

Catharina-Amàlia dels Països BaixosPrincesa d'Orange i les seves germanes

Proper

Wapenbord

L'escut d'armes signa Amsterdam

Escuts que el títols El Cap d'Estat, la Casa d'Orange Nassau. El Nieuwe Kerk d'Amsterdam.